

**"Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk.
Az uralom az ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos,
Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelmel!" - Ézs 9, 5**

ADVENIO - Eljövök. A 2022. év ZÁRSZAVA ez és egyben hírlevelünk címe, amely egyszerre utal arra az állapotra, amikor Isten az Ő ószövetségi népe előtt megjeleníti az eljövendőt, és egyszerre helyez el bennünket képzeletben a jászol körül, kihangsúlyozva, hogy az ígélet beteljesült, az Úr valóban megérkezett. Harmadrészt pedig továbbvezeti tekintetünket utalva a második Adventre, amelyben járunk, s hogy az Úr végső érkezése is a küszöbön van.

Először is tehát egy ígérettel van dolgunk. Márpedig az ígélet szép szó, ha megtartják, úgy jó - ezt egészen jól tudjuk magunk is. S biztosak lehetünk abban, hogy az Úr, amikor ígéretet tesz arra, hogy eljön közénk, akkor ahhoz ragaszkodni is fog. Az Ószövetség története részletesen elmeséli, s bizonyosságot tesz arról, hogy semmilyen akadálya nem lehet annak, hogy az Úr ígérete teljesüljön. Még maga a választott nép sem. Ezt látjuk Jézus Krisztus születésének eseményeiben is, aki egyáltalán nem ideális helyzetben, környezetben, történelmi korban ékezett. Vagyis azt mondanánk, hogy nem volt alkalmas a hely és az idő. De a megváltás nem az idő, a hely és az ember alkalmasságától függött, hanem Isten elhatározásától, amikor is eltökélte, hogy Jézus Krisztusban eljön közénk, hogy szeretetét kiárasztva üdvösségre vigyen bennünket.

Karácsony ünnepén minden esztendőben azt ünnepeljük kiemelten, hogy az Advent - advenio - eljövök az valóság! S nem egyszerűen egy történelmi eseménynek a valósága, hanem Isten szeretetének a valósága! Ez pedig az ünnepeinknek és az ünnepeken kívüli "szürke hétköznapi"-nak is valósága! A mi emberi készségeink, hitünk, isten-hűségünk az események keretei között ingatag és simulékony, időnként lelkes, máskor kedveszegett. De a nekünk ígéretet tevő és azt beteljesítő Isten ugyanaz a dicsőséges Úr, aki a mai napon mellettünk van. Akit dicsőítünk a templomi istentiszteleten, s aki szóba áll velünk, meghallgat bennünket a nagyon emberi időkben is.

Nem egyszerűen arra kaptunk ígéretet, hogy adventünk és karácsonyunk idén lehet más, mint a többi, vagy most talán lehetünk majd nagyobb szeretettel egymás felé, s talán kicsit tovább, mint máskor. Az ígélet Óróla szól: eljövök! Karácsonyunk nem a mi karácsonyi ünneplésünkről szól, hanem Óróla. Ő van jelen, az Élő Isten! Most is itt van a közelünkben. Minden időben vannak nehéz személyes helyzetek. Most pedig különösképpen is aggasztó hírek vesznek körül. Imádkozzunk, hogy Karácsony Ura irgalmazzon ennek a világnak, az egyháznak, mindannyiunknak, s az Ő megjelenése és jelenvalósága teremtsen békét és őszinte vágyat Istenünkkel lenni!

Reményik Sándor:

József, az ács, Istennel beszél

Magasságos,
Te tudod: nehéz ez az apaság,
Amit az én szegény vállamra tettél.
Apja volnék, - és mégsem az vagyok.
Ez a gyermek... ha szemébe tekintek,
Benne ragyognak nap, hold, csillagok.
Anyja szemei s a Te szemeid,
Istenem, a Te szemeid azok.
Gyönyörűséges és szörnyű szemek,
Oly ismerősek, s oly idegenek...
Ez az ács-műhely... ezek a forgácsok...
Mit tehettem érte?... mit tehetek?
Én tanítottam fogni a szerszámot,
Mégis rá fogják majd a kalapácsot.
Úgy félek: mi lesz?
Most is ki tudja, merre kóborog,
Tekintetétől tüzet fog a műhely,
Tüzet a világ, s egyszer ellobog.
Ó, jó volt véle Egyiptomba futni
S azután is óvni a lépteit,
Fel a templomig, Jeruzsálemig,
Míg egyszer elmaradt...
Ó, jó volt, míg parányi rózsaujja
Borzolta szürkülő szakállamat,
Ezüst nyomot hagyott már akkor is,
Komoly nyomot parányi rózsaujja.
S most olyan más az útja...
Vezetném és Ő vezet engemet.
Csak azt tudom, a Te utadon jár,
Magasságos,
De ki tudja a Te ösvényedet?
Te vagy az atyja, - én senki vagyok,
Az Evangéliumban hallgatok,
S hallgat rólam az Evangélium.

Szikrázó alkonyesti csillagok már
Jelentgették a kora éjet,
Mikor fáradtan Mária és József
Betlehembe megérkezének.

Gazdája a vendégfogadó háznak
Kint állt telt háza kapujába'
S a szállást kérő vándorokat durván
Továbbkergette, meg nem szánta.

Áldott terhével Mária leroskadt,
Ott közelén a vendégháznak...
És megesett a szíve-lelke rajta
Az istállóbeli szolgának.

És akkor éjjel nagy fényes csodákkal
Lőn tele az egész természet.
A vendéglő gazdája kínos-ébre
Gyötrődte át az egész éjet.

Nem bírt aludni. A búsás bevétel
Valahogy a lelkére lázadt:
Hasztalan számolt, nem tudott olvasni
Harminc ezüst pénznél továbbat.

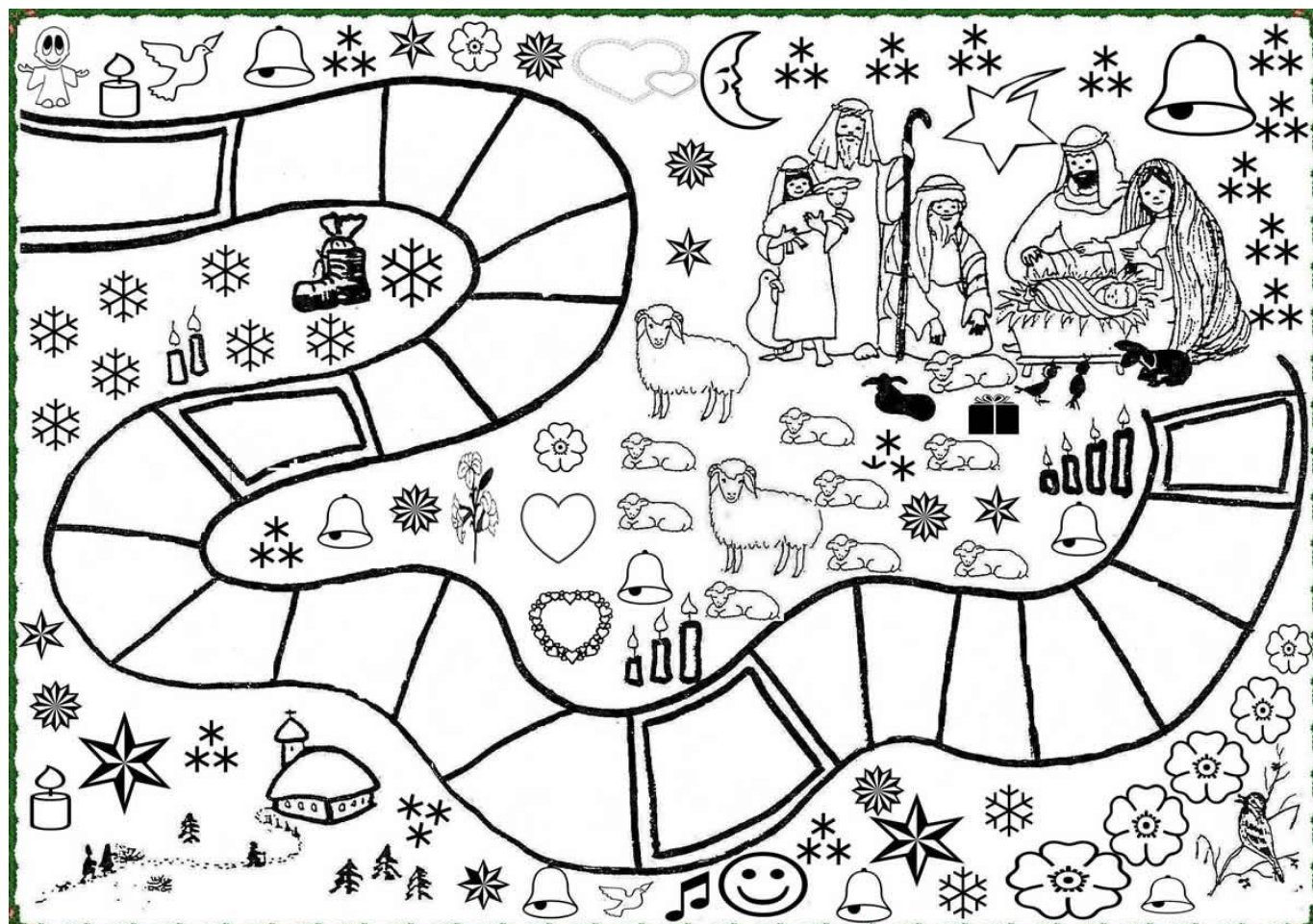
S az istállószolgának akkor éjjel
Csodálatos álmái voltak:
Kárpitjai a kéklő menny-íveknek
A jászolfákig lehajoltak.

A szarufákról fényzőn sugárzott...
A négy fal nőttön-nőtt föl az égnek...
S hajnalra-kelve remegő szívében
Még visszhangzik az angyal-ének,

Az istállót fényes templomnak látja
- Barmai nagy-csendesen állnak -
És látja álmélkodva folytatását
Az éjjeli álomlátásnak.

S míg jönnek a pásztorok és a bölcsek,
Ő a jászol belső végében,
Maga se tudja, mért, csak boldogan ott
Sír, sír rejtelmes örömében.

Karácsony ünnepén fehér az oltárterítő, amely a megszülető gyermek tisztaságáról, Isten-i dicsőségéről beszél. Minden Krisztus ünnepen fehér az oltárterítő. Mégis az ünnepet nagyon színesnek képzeljük. Az alábbi képek kiszínezésével a gyermekek a saját elképzelésük szerint adhatnak színes hangulatot a karácsonyi jelenetnek, s tehetik megragadóbbá a Hírlevelet!

Azon a télen szigorú volt az idő. Eleinte úgy tűnt, hogy jó barátok lesznek: enyhe szellővel, gomolygó, puha köddel, s óvatosan előbotorkáló hópolyhekkkel kezdődött. Másnapra bokáig érő fehér lepel borított mindent, s az emberekhez a körülmények ellenére jókedv verődött.

- Ej, de szép telünk van! - motyogta bajusza alatt a tizedes, majd rongyba bugyolált keze fejével megtörölte az orrát, melyet pirosra csípett a friss levegő. Topogva ment a lovak után nézni, s nem is azért topogott, hogy a havat verje a bakancsáról, hanem talán csak megszokásból - merthogy tél van, ilyenkor topog az ember. És persze, hogy kicsit felmelegítse a lábát, mert azért ki tudja, mintha valami lenne a levegőben. Foga van az időnek.

A lovakat a legények egész jól ellátták, csak a Jóska gyerekekre kellett rászólni, mert nehezen ébredt a hidegben.

- Nofene! Álomszuszek! Bőriben viszik el a lovatat! Imedjé', hékás!

- Fázom, tizedes úr. - tápáskodott a legény, s közben a friss hóba tévedt a keze, sziszegve rázta le róla a fájdalmas hideget.

- No, csak nem félsz egy kis hótól? - nevetett rajta a tizedes

- Majd megfagytam egész éjjel, instállom. - és meglehelgette ökleit, ami egy pillanatra talán segített, de aztán csakolyan hideg volt.

- Hát, tél van, hideg van! Mozogj, tedd a dolgod, majd kimelegszel! - de a legény nem mozdult a parancsra.

- Azt álmodtam, hogy jégcsákánnyal kerget egy medve. - révedt egy percre maga elé. - Csak futtam vóna túle, de nem mozdult a lábam. Aztán rámlehel és megfagytam. Reszkettem, amikor felébredtem. - megborzongott.

- Jégcsákánnyal, egy medve!? - nézett a tizedes, mint a bolondra - Minek álmodol ilyen badarságot! Inkább lagzi tűzzel álmodj, akkor nem reszketsz. - és nevetgélve, legyintgetve ellépett a többi baka felé. A kiskatona ott maradt állva, s azon kapta magát, hogy a saját leheletét bámulja a kelő nap fényében.

- Lagzitűzzel? Itt? Ez még nagyobb badarság! - és mérgesen belerúgott egy hókupacba. A hókupac erre vissantott egyet, felpattant és néhányat csaholva odébbfutott.

- Bolond Zsömle! - nézett utána a legény - de azért sajnálta a századkutyát, nem gondolta, hogy a hó alatt alszik. Később egy darab száraz kenyérhéjjal próbálta vigasztalni - amit a saját kenyérzsákjából ajánlott föl.

- Gyere mán, nem akartalak megrúgni! De a rossebet kerestél a hó alatt?

A nap aztán kisütött, a hó elállt, de a levegő szikrázó pompájában is éles volt, mint a beretva és vágta a fület, orrot, arcot, hiába takargatták magukat az emberek. Kinek bajusza volt (márpedig mindenkinek volt), hamarost hófehér zúzmara dísz festette fehérre az orra alját. Pláne, hogy az árokkal sem voltak mindenhol készen, s csákányozás közben csak úgy fújták a jeges párafüstöt. Nem álltak rosszul, de a hidegben nehezebben, lassabban ment a munka. A föld teteje meglehetősen fagyott volt, megizzadtak, amíg áttörték ezt az arasznyi réteget. Aztán meg ha megálltak egy cigarettára, átizzadt ingük pillanatok alatt a bőrükre hidegült és reszkette fáztak.

A tizedes úr a sátrához tartott, de nem ment be, mert ahhoz le kellett volna hajolni, és az most valahogy nehezebbre esett. Már a gondolatra is a derekához nyúlt és homorítva kihúzta magát.

- Én se aludtam valami jól. Kutya hideg volt éccaka. - Erre hirtelen mozdulattal a sátor mögé lépett és a hőmérőt kezdte vizsgálni. Rábízták, hogy ügyelje a hideget, és jelentse, ha a tíz mínuszt elérné. Nem mintha ebből aztán következett volna valami. Melegebb öltözet nem volt, tüzet gyújtani - ilyen közel az ellenséghez - úgysem engedtek volna éjszaka, a nappalt meg már kibírták valahogy. De azért tudni kell, milyen hideg van. - Mínusz nyolc. - mondta magának miközben törölgette a kis üvegcsét, mert az is zúzmarás volt - Nem jó jel. Este még csak kettő volt, havazott is szépen! - Erről megint eszébe jutott valami, s ekkor mégis befordult a sátorba. Kotorászott a zsákjában, ...

- Na, hol vagy mán?, ... Mi is van ma, huszonkettő, vagy huszonhárom? - végre ráakadt: egy kicsi, gyűrött szélű könyvecskét húzott elő. Valami zsebnaptár volt, amit leginkább arra használt, hogy cigarettát sodorjon a lapjaiból, meg hogy időként leveleket írjon, bár épp a tintaceruzáját is elhagyta valahol. Emlékszik, a bal felső zubbonyzsebében tartotta a három centis írószerszámot, de tegnap este már nem találta.

- Ájj, elfagyott kézzel nem is érzem a zsebemben - motyogta félhangosan, ahogy ideért a gondolattal, lapozgatva a kalendáriumot. Majd nagy párát sóhajtván, elkerekedő szemmel megállt a szöszmötöléssel.

- Vagy ellopták! - s gondolatban már kutatta, vajon ki tehetné, kiről elképzelhető. De mindjárt legyintett is:

- Marhaság! A zubbonyzsebemből? Ezek a fiúk? - újra lapozni kezdett, majd a kalendárium vége felé megállt.

- Igen, huszonhárom. - felegyenesedett térden - Holnap Szenteste! - s bámulta a 22-i bejegyzést: "Elszört tűzéségi tűz. Messzebb. 0 fok hideg, havazni fog. Gyün a tél, segicsé Jézus!"

Dél felé mínusz három fokig melegeedett az idő, megint elkezdett havazni, először csak néhány pihe, majd egyre sűrűbben, nagy, vastag pelyhekben. Az ebédhez már botorkálva mentek a katonák, a nagy hóesésben az orrukig se láttak. A tizedes egy kivágott fa tönkjén üldögélt és a gulyáságyúból kapott hitvány leveskét kanalazta elmélázva, száraz kenyérhéjat ropogtatott hozzá. Időnként megállt a kanalazással, s csak markolta a csajkát, ami még nyújtott némi meleget.

- Holnap karácsony! - suttogetta, s valami furcsa bizsergető melegség, és borzongató hideg fájdalom szorította a mellkasát. Összébb húzta magát a katonakabát alatt, közelebb hajolt a csajka fölé és behunyta a szemét.

Otthon járt. A pitvarból söpörte az éjjel hullott friss havat, amit az a bolond szél hordott oda. Jókedvű munka volt ez. Tél van, szép lesz az ünnep. A gyerekek még alszanak - lehetne már kelteni őket, hogy adjanak a malacoknak, de mindjárt Karácsony, hát hadd legyen kicsit nekik is. Majd aztán mennek a fáért a csemetekertbe. Az lesz ám a móka! Föl rájuk a nagy bundát, kucsmát a fejükbe, csizmácskát a lábukra, aztán hadd szaladjanak! - A nyírfaseprű itt megállt a kezében, kicsit rátámaszkodott, ahogy erre gondolt. Felesége ekkor lépett ki az ajtón egy pohár itallal. A pitvarajtó tetején habos páragomolyag buggyant az eresz alá.

- Na, ezt igya meg kend, mert megveszi az Isten hidege! - és mosolyogva nyújtja az urának. Az a nyírfaseprű átveszi a másik kezébe, visszamosolyog, és néhány korttyal felhajtja az italt. Aztán bajuszát meglegedetten kétfelé dörgöli, köhint egyet.

- Ez a gönciből volt, szívem? - s nyújtja vissza a kis pohárkát, majd hirtelen mozdulattal felesége derekát megkapja, magához húzza és azon deres-bajszosan csókot nyom az asszony ajkára.

- Na, mi lelte kendet, hamar a fejébe szállt az a kis bor. - s úgy tesz mintha el akarná tolni magát.

- Karácsony van, édes lelkem - nevet a férje - és szeretlek.

Az asszony mozdulata megenyhül, tétován simogatni, lesöpörgetni kezdi a hópelyheket ura bekecséről, és elpárasodó tekintettel, szinte suttogetva válaszol:

- Isten tartsa meg jó szokását, édes uram! - keze odébb mozdul, kedvesen megsimogatja férje piros, hidegsípte arcát. Egy minutumig csak nézik egymást boldogan, a férfi szeme könnyben nevet. Egészen ellágyul, kicsúszik a kezéből a nyírfaseprű és a pitvar kövezetre csattan.

A dörrenésre a tizedes kinyitja a szemét, körülpillant. A fatönk mögött hever a földön, félig hóval, földdel borítva, a füle zúg, a feje szaggat. Mellette a csajka felborulva, a leves maradéka kiömlött a hóba. Összevissza kiabálás hallatszik, mindenütt füst és a levegőben repkedő havas földgöröngyök, fagyott por. Eltelik pár másodperc, mire odáig ocsúdik, hogy eljut értelméig a kiáltozás is:

- Riadó! Földre! Attakk! - Lassan, félkában oldalra gördül, ösztönösen keresi a fedezéket. Vagy tíz méterre húzódik a félig kész árok - Miért nem csinálták meg tegnap azok az akasztófárávalók! - tovább, hasra fordul és elkezd kúszni arrafelé, még mindig kóvályog.

Még csak két, vagy három akna csapódott be, de repeszekkel szórta be a táborn. A gulyáságyú helyén csak egy lassan ereszkedő füstös porhó-gomolyag van. A környékén emberek tántorognak, botladoznak. Kúszik tovább, egy felcser futtában ugrik át felette, pillanatra utána néz, de meg nem áll, riadtan húzta-vonta magát, majd féltrédre emelkedett és rohant, amíg egy ugrással be nem vetette magát a földhányás mögé. Puha hóba érkezett, hanyatt fekve csak a fák tetejét látta, amik óriás, sötét alakokként hajlongtak ide-oda a szélben. Még mindig zúgot és hasogatott a feje. A hóval fedett árok aljáról szűkülve forgatta szemeit, bámulta az árok felett vonuló por- és füst felhőket, majd megint a fenyőcsúcsokra tévedt a tekintete, és ott az aknatűz közepén, félkában egyszers csak már nem is fákat látott billegni, hanem két kis gyereket, akik irhabundát próbálnak a karácsonyfa mellett. A kisebbik a fű akkora kabátban áll, ami a földet súrolja - nagy még neki. De a fejébe apja kucsmáját húzva - ami az álláig lecsúszik - téblábol nevetgélve:

- Én vadok, 'desapa! Én vadok 'desapa ...! - És járkál fel, s alá, mackósan ringatva magát jobbra-balra. És nevet, nevet! A nővére is kacagva ugrálja körbe. - Nézd, édesapa, nézd anyuka! Szépek vagyunk! Szépek vagyunk! ...

- Milyen szépek! Irgalmas Isten! - A tizedes az árok alján elrévedve bámulja a fenyők hajlongó csúcsát, szemei sarkából könnycsík fut le, ajka megmozdul és beszélni kezd.

- Édes Jézus! Hadd menjek haza! Csinálj véget ennek a borzalmas háborúnak! Ne engedd, hogy megöljenek! Hadd lássam még őket! Hadd öleljem őket! Hadd legyen még karácsony - igazi karácsony. Hadd ünnepeljelek még velük Téged! - Békében!

- blatniczky

Magnificat

Luther Márton magyarázata Mária énekéhez (részlet)

Miután Gábrriel angyal eltávozott Máriától, ő ezt mondta (Lk 1, 46-54):

"Magasztalja lelkem az Urat, és ujjong az én lelkem megtartó Istenemben, mert rátekintett szolgálóleányának megalázott voltára: és íme, mostantól fogva boldognak mond engem minden nemzedék, mert nagy dolgokat tett velem a Hatalmas, és szent az ő neve, irgalma megmarad nemzedékről nemzedékre az őt főlőkön. Hatalmas dolgot cselekedett karjával, szétszórta a szívük szándékában elfuvalkodottakat.

Hatalmasokat döntött le trónjukról, és megalázottakat emelt fel; éhezőket látott el javakkal, és bővelkedőket küldött el üres kézzel. Felkarolta szolgáját, Izráelt, hogy megemlékezzék irgalmáról, ⁵⁵amint kijelentette atyáinknak, Ábrahámnak és az ő utódjának mindörökké."

"Magasztalja az énlelkem az Urat!" - Lángoló hévvel, túláradó örömmel szól, miközben egész bensője és élete szinte felmagasztosul. Ezért nem mondja: "magasztalom Istent", hanem: "az én lelkem", mintha csak azt mondaná: életem és az egész valóm Isten iránti szeretet, dicséret és öröm árában úszik, úgy, hogy akaratomtól függetlenül jobban elragadtatom Isten magasztalásában, mint amennyire a maga erejéből felemelkedni képes lennék: ugyanaz történik mindazokkal, akiket áthat Isten jóságos kegye, lélekben azok is többet éreznek, mint amennyit szóval kifejezni képesek, mert emberi erőfeszítéssel nem lehet Istent örömmel magasztalni. Sokkal több benne a boldog passzivitás és teljesen Isten műve, amit szóval megmagyarázni nem lehet, sőt csak megtapasztalás által ismerhető meg, amint mondja Dávid Zsolt 34, 9-ben: "Érezzétek (ízleljétek) és lássátok meg, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, aki Őbenne bízik."

Előbb áll a "megézés", "megízlelés", azután a látás, mert csak személyes megtapasztalás, megézés útján ismerhetjük meg ezt; erre a tapasztalásra azonban csak az juthat el, aki a mélységben és szükségben teljes szívvel tud bízni Istenben.

Ezért folytatja tüstént azzal: "boldog az az ember, aki Őbenne bízik," mert az ilyen ember önmagában fogja megtapasztalni Isten munkáját, így jut el Isten jóságának megézésén keresztül teljes ismeretre és megértésre.

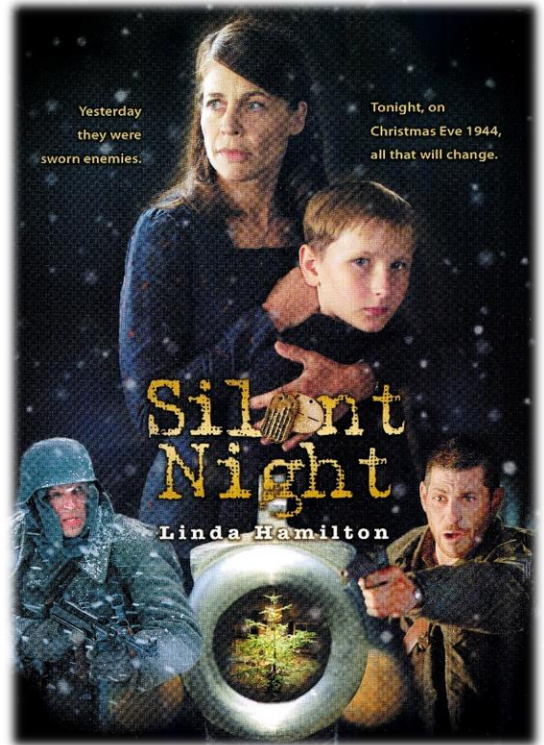

KARÁCSONYI FILMAJÁNLÓ

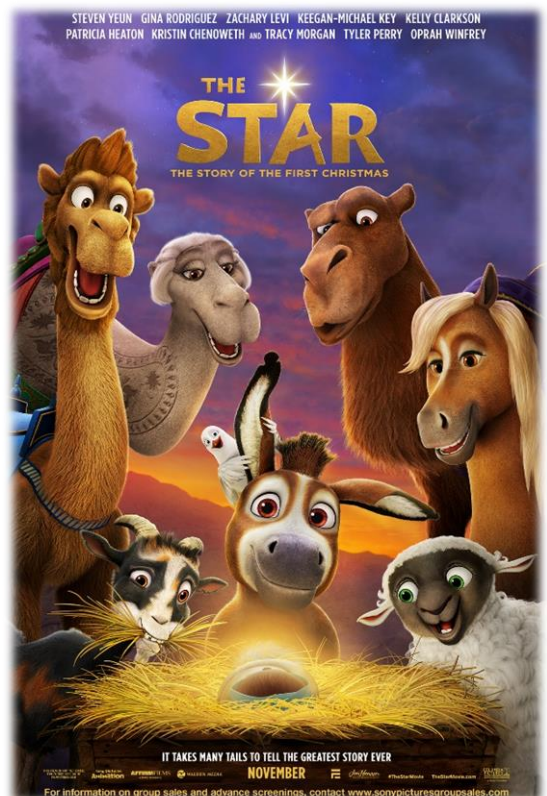
Karácsony ünnepe sokféle időtöltésre sarkall és biztat. Felértékelődnek a családdal, gyermekekkel tölthető gazdag órák, kihasználva az iskolai szünetet. Azonban megtörténhet, hogy kedvünk szottyán belepillantani valami témába vágó filmbe, akár a családdal együtt. Hadd álljon itt néhány filmötlet.

Nem hagyományos karácsonyi eseményt dolgoz fel a **CSENDES ÉJ**. (Silent night - 2002) főszerepben Linda Hamilton. Valós alapokon nyugvó történet.

1944. karácsonyán a front közeledtével egy német édesanya úgy dönt, hogy 12 éves fiával kiköltözik a városból a hegyekben álló családi vadászkunyhóba, hogy ott vészeljék át a háború legnehezebb napjait. Hamarosan váratlan vendégek érkeznek: két, egymással ellenséges katonai alakulat. A film elmeséli, hogy az asszony erőfeszítései hatására hogyan alakul ez a furcsa, háborús karácsony este.

A **CSILLAG** (The Star - 2021. - főszerepben: egy szamár. Valós alapokon nyugvó történet 😊. Egy nyomtatószamár egy zárt gabonamalomban szabadságról álmodozik, s várja, hogy kiszabadulva a kő mellől, barátjával, egy galambbal csatlakozhasson egy királyi karavánhoz. Erről ugyan lemaradnak, de kacskaringós úton találkoznak egy fiatal házaspárral, akik Betlehembe készülnek, eleget téve a római császár összeírási parancsának. Heródes király gyilkos haragja ellenére hamarosan csodálatos események történnek Betlehemben. Ez a családi rajzfilm a főhős élményein keresztül meséli el Jézus születésének történetét.

Kedves Testvérek!

*Felügyelői szó!
Aktuális
számvetés!*

A legutóbbi néhány körlevélből némi szemérmességgel kimaradtak az anyagi helyzetünkkel kapcsolatos beszámolók. Ennek fő oka, hogy az utóbbi évek gazdálkodását igyekeztünk szerény keretek között tartani. A gyülekezeti tagoktól kapott támogatások, adományok, egyházfenntartói járulékok, az alapítványi-, önkormányzati-, egy-egy pályázati támogatás egy szerény, de stabil működést tettek lehetővé. Bár tervünk és szükség is lenne egy-egy nagyobb felújítási, beruházási feladatra, az utóbbi években tapasztalt áremelések és a munkák átfutási ideje inkább ezek halasztására sarkalt.

A 2022. év történései azonban utólag sajátos módon támasztották alá az óvatosságunk indokoltságát. Mivel egyre nehezebb helyzetbe kerül gyülekezetünk gazdálkodása, újból kérnénk a kedves Testvérek támogatását, segítségét!

Mindannyian érezhetjük háztartásaink költségvetésében, hogy az utóbbi időszak áremelkedései mennyi bizonytalanságot hoznak a mindennapjainkba. Még ha kiadásaink átszervezésével meg is birkózunk a magasabb költségekkel, folyamatosan érnek olyan impulzusok, amelyek mégis a változások kiszámíthatatlanságát, emiatt az aggodalmat erősítik bennünk. Gyülekezetünk gazdálkodásában szintén ez történik, ezért érkezett el annak ideje, hogy erről jelzést adjunk a gyülekezett anyagi fenntartásában részt vállalóknak.

Az energia költségek alakulása komoly hatással van ugyanis gyülekeztünk működésére és gazdálkodására, ami az utóbbi hónapokban olyan méreteket öltött, amit néhány hónapra előre vetítve komolyabb nehézségeket jelenthet. Ennek is köszönhető néhány takarékosági intézkedés, amelyek közül a legszembetűnőbb, hogy az istentiszteleti és más gyülekezeti alkalmak nem a templomban, hanem a gyülekezeti teremben kerülnek megtartásra. Az energia költségek emelkedése pedig áttételesen érezteti hatását minden más kiadásban is, ahogyan ezt szintén tapasztaljuk a mindennapjainkban.

Folyamatosan vizsgáljuk, hogy milyen energiahatékonysági fejlesztéseket tudunk elvégezni, de ezek során mindig mérlegelnünk kell, hogy milyen időtávon valósítható meg, ill. milyen mértékű megtakarítás/megtérülés érhető el. Az ilyen jellegű beruházásokhoz elérhető pályázati- vagy visszatérítendő támogatás az Országos Egyháztól, aminek azonban előfeltétele bizonyos mértékű önerő megléte.

Szintén igényelhető támogatás az Országos Egyháztól az alapműködés finanszírozásának biztosítására, aminek lehetőségével élünk is, jelenleg kérelmünk elbírálására várunk.

Mindezen külső lehetőségek mellett lelkesíteni szeretnénk a kedves gyülekezeti tagjainkat, hogy adományaikkal támogassák a munkánkat, ill. az adományok mértékének meghatározása során gondoljanak a fent említett nehézségekre!

Nagyon köszönjük mindenkinek az eddigi segítséget, áldozatvállalást, igyekszünk úgy alakítani a gazdálkodásunkat, hogy megfeleljünk az adományokkal kifejezett bizalomnak.

Gyakorlati szempontból számunkra átláthatóbbá, tervezhetőbbé válik, ha mindez akár havi rendszerességgel történik, mivel a költségek nagyobb része állandó ritmusban jelenik meg. A támogatásra négyféle módon van lehetőség:

- átutalással gyülekeztünk bankszámlájára: OTP Bank - Pesterzsébeti Evangélikus Egyházközség 11720001-20094014-00000000
- átutalással gyülekeztünk alapítványának bankszámlájára: OTP Bank – Rozetta Alapítvány 11720001-20208949-00000000
- bankkártyás fizetéssel a Magyarország Evangélikus Egyház E-persely alkalmazásával a felületen megjelölve a Pesterzsébeti Evangélikus Egyházközséget (<https://perselypenz.lutheran.hu/>)
- gyülekezetünk gondnokánál készpénz befizetésével

Kedves Testvérek!

Gyülekezetünk fő célja Isten ígéjének és szeretetének hirdetése, amely feladatnak Isten áldását kérve emberi tehetségünk szerint igyekszünk megfelelni. E feladatok végzéséhez is köszönettel vesszük a csatlakozást, és Isten áldását kérő imádságokat! A mostani időszakban azonban úgy látjuk, hogy az ehhez szükséges fizikai körülmények megteremtésében is nagy szükségünk van a gyülekezet támogatására, amihez szintén kérjük minden kedves olvasó imádságos lelkületű anyagi támogatását, közösségvállalását is!

„Tudom, Uram, hogy minden cselekedetem és munkám a Te akaratodtól függ. Tőled jön a boldogság és az áldás. Amit Te kormányzol, az igaz és jó úton halad.” (P.Gerhardt)

„Szentlélek, Te meg tudod változtatni azok életét, akik a Te munkádra tekintenek. Töltsd meg a benned bizakodók szívét Krisztus békességével! Törölj el mindent, ami el akar választani minket és adj nekünk erőt, bátorságot a Te tervedhez és célodhoz!” (W.Polke)

Köszönettel, Helfrich Péter, felügyelő

Tájékoztatás másodlelkészi státusz változásáról

Az elmúlt öt-hat esztendőnek örömteli változása gyülekezeteink életében, hogy a Soroksári Evangélikus Plántáló Gyülekezet kiemelkedő mértékben megerősödött. Ez pedig folyamatosan egyre nagyobb mértékű lelkészi jelenlétet igényelt. Ezt látva és tapasztalva Kondor Péter Püspök úr korábbi kiküldését módosítva új megbízatást adott a gyülekezet másodlelkészének, Blatniczkyné Hammersberg Ganczstuckh Júlia lelkésznek.

2023. január elsejei hatállyal Kondor Péter Püspök úr hivatalosan megbízta a lelkésznőt, hogy az eddig Soroksáron részmunkaidőben végzett szolgálatát az új esztendő első napjától kezdve teljes időben végezze. Ennek folyamatában a lelkésznő ez év december 31-i hatállyal lemondott pesterzsébeti másodlelkészi hivataláról, hogy a kapott új megbízatást teljes erejével végezhesse.

A soroksári növekedés az Úr áldó szeretetéből fakadó ajándék. Hordozzuk imádságban gyülekezeteink épülését, növekedését!

A mindenható Isten gazdag áldását kérjük a lelkészasszony további szolgálatára!

- blatniczky

GONDNOKI BESZÁMOLÓ AZ EPOT-RÓL (EVANGÉLIKUS PRESBITEREK ORSZÁGOS TALÁLKOZÓJA) ÉS A FELÜGYELŐI KONFERENCIÁRÓL

Mindkét eseményen most voltam először. Mindkét alkalom remekül volt megszervezve. Mindkét alkalommal találkoztam rég nem látott kedves ismerősökkel. Felemelő volt az EPOT-on a közös éneklés: Bence Gábor vezetésével - tapssal, felállással - és abszolút spontán, vezetés nélkül is (amíg a technikai hibát elhárították). Bevezetőjében Pröhle Gergely orsz. felügyelő javasolta mindenkinek a H-vitamint: hálaadásból merítsünk erőt a hétköznapi nehézségeihez. Lenyűgöző volt hallgatni dr. Hafenscher Károly előadását a Népszámlálás kapcsán a Bibliában előforduló számokról, népszámlálásokról. Ezután következett az 5 szekció ülés, természetesen csak egyen tudtam részt venni: Hogyan éljük meg hitünket? A gyülekezetek pénzügyi helyzetéről szólt az előadás. Fábri György Északi Egyházkerületi felügyelő kimutatása szerint gazdaságilag önálló lehetne egyházunk, ha minden dolgozó havi 5.000,- minden nyugdíjas havi 2.083,- és minden diák a zsebpénzéből havi 1 gombóc fagyi árát fizetne be a gyülekezet kasszájába. Elcsodálkoztam ezeken a minimális összegeken. Valóban elég lenne? (Ezek az összegek még a rezszi árak drasztikus megemelkedése előtt lettek meghatározva.) Gondolkodjunk el ezen, vessük egybe saját költségvetésünkkel.

Azért volt jó (többek között) részt venni a másik rendezvényen, mert ott összefoglalót kaptunk 4 szekció témájából. Így megtudtam a különböző spirituális beállítottságokat: karizmatikus, aszketikus-fundamentalista, közösségi, liberális-egyéni és misztikus. Mindegyiknek vannak pozitív és negatív jellemzői. A Működünk együtt egy test tagjaiként c. szekció vezetői arra hívták fel a figyelmet, hogy mint gyülekezet Krisztus teste vagyunk. Soroljuk be magunkat, mi melyik testrész vagyunk?: Fül: aki odafigyel az igehirdetésre, és arra is, mit mond a testvére? Száj: egyrészt a lelkész, aki az Igét hirdeti, másrészt az a gyülekezeti tag, aki megszólít másokat. Láb: aki viszi a hírlevelet, segítséget másoknak. Kéz: Bármilyen munkát elvégez a gyülekezetben a takarítástól a kerítés festésig. Mindenki keresse meg, mit tehet a gyülekezetért. Mert Isten nemcsak a jövedelmünk, hanem az időnk tizedét is kéri. A Látni, látszani, láttatni c. szekció a misszió felelősségéről szólt. Mert mindnyájunknak szól a missziói parancs, amit már konfirmációkor megtanultunk: Máté 28,18-20. Ez lenne egyéni felelősségünk is, és gyülekezetünk felelőssége is. Egyébként akit részletesebben érdekel a téma, az evangelikus.hu portálon talál beszámolókat.

Szeretettel: Janecskóné Surányi Hajnalka

Impresszum

Ádventi - Karácsonyi Hírlevél - Felelős: Blatniczky János Dániel lelkész

A Pesterzsébeti Evangélikus Egyházközség hírlevele 2022. év végén

Az Egyházközség elérhetőségei:

1204 Budapest, Ady Endre u. 89. Tel: 06/1- 426-6737

email: pesterzsebet@lutheran.hu

Facebook: <https://www.facebook.com/PesterzsebetiEvangelikusGyulekezet>

Lelkészi mobilszám:

Blatniczky János Dániel: 20/8242856

ÜNNEPI PROGRAMOK

Szeretettel hívogatunk az előttünk álló ünnepi időszak
gyülekezeti alkalmaira!

A hideg beálltával alkalmainkat
az imateremben tartjuk!

- December 22.

18:00 - **Ádventi sorozat**

- December 24.

15:00 - **Szentesti ünnepi istentisztelet**
- **gyermekek szolgálatával**

- December 25.

10:00 - **Karácsony ünnepi istentisztelet - úrvacsora**

- December 26.

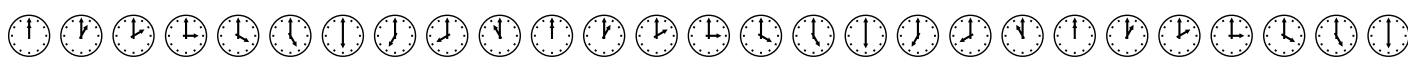
10:00 - **Karácsony másodünnepe - templomszentelés**

- December 31.

15:00 - **Őév esti istentisztelet**

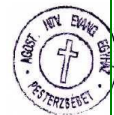
- 2023. január 1.

10:00 - **Újévi istentisztelet + úrvacsora**

Meghívás igével elcsendesedésre!

Őév este, a 15:00 órakor kezdődő óévi istentiszteleten szeretnénk elcsendesedve megemlékezni mindazokról, akiket a 2022. évben kísértünk utolsó földi útjukon. Meggyújtunk egy mécses és elhangzanak azok az igeversek, amelyek a temetések alkalmával az igehirdetés alapigéi voltak. Várunk minden gyászt hordozó családot, s kérjük a vigasztalás Urát, hogy ajándékozzon békességet és élő reménységet mindannyiunknak!

Szeretnénk jobban **megismerni** és tartani Önnel a **kapcsolatot!**

Az adatok megadása **önkéntes**. Kérjük, hogy **lehetőleg** minden rovatot **pontosan** töltsön ki.

Amire nem emlékezne, vagy nem kíván válaszolni, **hagyja üresen!** Köszönjük szépen!

Előnév	Vezetéknév	Keresztnév			
Születési adatok					
Születési név		Hely	Év	Hónap	Nap

Lakcím					
Irányító-szám	Település	Közterület neve és jellege (pl. utca, tér, stb)	Házszám	Emelet	Ajtó
Postai cím, amennyiben eltér a lakcímtól					
Irányító-szám	Település	Közterület neve és jellege (pl. utca, tér, stb)	Házszám	Emelet	Ajtó
További elérhetőségek					
Telefon		E-mail			

	Neve	Szül. dátum
Apja:		
Anyja:		
Házastársa:		

Alkalom	Helye	Éve	Igéje
Keresztelés:			
Konfirmáció:			

Miként kéri a hírleveleket?				Mik legyenek a kapcsolattartás módjai?			
Személyesen veszem át	Postai levélben	E-mailben	Nem kérem, az interneten olvasom	Postai levél	E-mail	Telefon	Nem kérem
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐